

است. قلمرو سوم بخش خصوصی است که هم دریافت کننده و هم ارائه کننده خدمات است، قلمرو چهارم نیز ارتباطات و تعاملات بین‌المللی است. و باید به هر کدام از این ۴ قلمرو برای شکل‌گیری شهر علم مجازی توجه شود. دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی با اشاره بر ضرورت ایجاد یک فضای مشترک هم‌افزا، همگرا و یکپارچه خاطر نشان کرد: ایجاد ظرفیت به هم پیوسته و شکل‌گیری شهر علم مجازی یک ضرورت است اما متأسفانه برای این موضوع برنامه‌ریزی درستی نشده است. سامانه‌های ما در یک پلتفرم مشترک نیستند از این‌رو امکان شکل‌گیری یک مگا پلتفرم

هم وجود ندارد. ما حتی در دامنه‌های ملی هم این یکپارچگی را نتوانسته‌ایم به وجود بیاوریم. او یادآور شد: شرایط کرونا یک چبر مجازی برای ما به وجود آورد که ناگزیر به استفاده از فضای مجازی شدیم اما متأسفانه در نیمه دوم سال گذشته چون به صورت عجله‌ای وارد این فضا شدیم کیفیت آموزشی‌مان بسیار ضعیف بود.

● توجه به ۳لایه مهم

یونس شکرخواه نیز از سه لایه مهم برای شهر مجازی علم ایران صحبت کرد: اول لایه زیرساخت است که در این زمینه با مشکلات زیادی مثل سرعت اینترنت، نبود عدالت در دسترسی و هزینه‌های بالا روبه‌رو

عکاس ژانرین است

این اوضاع بیرون بیاید. از هنرمندان تاثیر دعوت شده تا یاد فیلمی بازی کنند و یا کارگردانی و نویسندگی آن را بر عهده گیرند که اکثر آن‌ها نیز پذیرفته‌اند.

به نظر رضایی نبود حمایت‌های مادی و معنوی مناسب باعث شده هنرمندان مشهدی‌تن به کارهایی بدهند که در شأن سابقه آن‌ها نیست: چندی پیش در مشهد سریالی تولید شد که متأسفانه در آن با هنرمندان مشهدی درست برخورد نشد. از بازیگری که بیست‌وپنج سال سابقه حضور روی صحنه تئاتر مشهد را داشته خواستند که رایگان در آن سریال بازی کند. هیچ‌کسی بدش نمی‌آید که بیشتر دیده شود. حتی سوپرستاره‌های سینمای ایران برای دیده شدن در فیلم‌هایی حضور می‌یابند که با سابقه هنری‌شان همخوانی ندارد.

بسیاری از این هنرمندان که در سریال‌ها و فیلم‌ها به عنوان بازیگر حضور می‌یابند اصلاً نمی‌دانند که چه آینده‌ای پیش رویشان است. نمی‌دانند چه اتفاقی قرار است برایشان بیفتد. فقط می‌خواهند کاری کرده باشند.

به گفته این هنرمند، ارزش‌گذاری میان سینما و تئاتر اشتباه است: بسیاری از هنرمندان تئاتر می‌خواهند به طرف سینما بروند. در همه جای دنیا این مرسوم است و ایرادی ندارد. اما چگونگی آن مهم است.

رضوی و شهرداری مشهد، یکی دیگر از علل گرایش هنرمندان تئاتر به هنر هفتم است: این دستگاه‌ها که نام بردم می‌خواستند از تئاتر حمایت کنند و به اشتباه آن‌ها را وارد فیلم‌سازی کردند. چرا بودجه‌ای که به اهالی تئاتر داده شد تا فیلم بسازند را به فیلم‌سازان مشهدی ندادند؟ یا چرا همان بودجه‌ای را که به آن‌ها دادند تا فیلم و سریال بسازند را برای تولید تئاتر نپرداختند. هنرمندان تئاتر با همان بودجه برای مردم در شهر تئاتر اجرا می‌کردند. بایین اتفاق هم هنرمندان تئاتر حمایت می‌شدند و هم چرخ تئاتر شهر می‌چرخید. مطمئنم خود هنرمندان هنرهای نمایشی نیز دوست دارند تئاتر کار کنند. نمی‌دانم چرا مسئولانی که قصد حمایت دارند، به این مسائل فکر نمی‌کنند.

● شرایط برای همه یکسان است

تنها مسئله ورود نویسندگان و کارگردانان تئاتر مشهد به حوزه فیلم نیست. بازیگران و دیگر عوامل تئاتر مشهد هم مایل‌اند دستشان بند فیلم‌سازی شود. اوضاع برای همه هنرمندان تئاتر از نویسنده و کارگردان گرفته تا بازیگر و طراح صحنه و ... یکسان است. امین رضایی، بازیگر، نویسنده و کارگردان مشهدی تئاتر می‌گوید هر فردی می‌خواهد به هر نحوی کاری انجام دهد تا از

هستیم. لایه دوم مناسبات تولیدی است اینکه آیا استادان ما آماده‌اند محتوای مناسب وب را ارائه کنند یا می‌خواهند همان محتوای کلاس فیزیکی را از طریق وب در اختیار دانشجویان قرار دهند. لایه بعدی هم چهارچوب‌های شناخت و معرفتی است. به نظر او زیرساخت‌ها، مناسبات تولید و معرفتی بسیار تعیین‌کننده هستند و بدون در نظر گرفتن کمبودها و مشکلات در این حوزه‌ها، بحث‌هایی که درباره شهر علم مطرح می‌شود تنها مباحثی نظری است. شکرخواه تأکید کرد: در مرحله زیرساخت‌ها مسائلی چون پهنای باندها، سرورها، امکات بازیافت و انباشت و اشتراک‌گذاری‌ها باید مورد توجه قرار گیرد.

برای مرحله دوم نیز باید معلمان را با این فضا آشنا کنیم. متأسفانه نه دانشگاه‌ها و نه استادان ما برای شهر علم مجازی آماده نیستند و به نوعی با این فضا بیگانه هستند. همچنین باید سازمان‌های ما در این مرحله باز تعریف و به سازمان یادگیرنده تبدیل شوند. این استاد دانشگاه یادآور شد: کرونا الزاماً برای ما فرصت ایجاد نکرده است بلکه به ما فشار آورده تا به سمت راه‌حلی‌هایی برویم که همیشه کنار بودند و تنها اسمشان تکرار می‌شده است. از این‌رو من کرونا را فرصت نمی‌دانم، حتی آن را اتفاقی خطرناک می‌بینم. چون به نظرم اگر کرونا حذف شود ما به نقطه صفر برمی‌گردیم.

بی‌مسئلگی؛ سدی بر روی فیلم خوب ساختن

نقدی بر فیلم «لتیان» به کارگردانی علی تیموری

مسعود میمنت

زندگی با سینما

«لتیان» از آن دسته فیلم‌هایی است که در یک دهه اخیر زیاد تکثیر شده‌اند و همیشه برای یک فیلم اولی انتخاب مطمئنی به نظر می‌رسند. تنها ابتکاری که در «لتیان» به خرج داده شده این است که بی‌خیال شمال رفتن شده‌اند و به لواسان رضایت داده‌اند. این فیلم‌ها همچون الگوی خودشان یعنی سینمای فرهادی و مشخصاً «درباره الی»، در مرز قطعیت نداشتن، کالبدشکافی روابط بین شخصیت‌ها، پنهان‌کاری‌ها و گفته‌ها و ناگفته‌های بین چند نفر متعلق به طبقه متوسط یا بالاتر می‌گذرد.

یک ویژگی فرهادی‌وار دیگر این دسته فیلم‌ها این است که مسئله ساده‌ای در فیلم طرح می‌شود که از همان ابتدا یک پاسخ معین دارد اما به اراده فیلم‌ساز رسیدن به این پاسخ مدام به تعویق می‌افتد تا قصه جلو برود. در واقع مهندسی آگاهانه‌ای وجود دارد که شخصیت‌ها ملزم می‌شوند طبق آن رفتار کنند. در مورد «لتیان» کافی است یک بار طاهّا که به روابط بین سلما و مانی شک کرده، آن‌ها را روبه‌رو کند و درباره این قضیه شفاف بپرسد یا سلما خودش موضوع را طرح کند تا فیلم در همان یک ربع اول به پایان برسد اما به اراده فیلم‌ساز این موضوع آن‌قدر به تعویق

همه چیز با یک سفر شروع می‌شود. سفری که قرار است به دلیل احضار گذشته به یک چالش مهم تبدیل شود. اما مسئله اینجااست که ما به هیچ‌کدام از شخصیت‌ها نمی‌توانیم نزدیک شویم

می‌افتد تا به نقطه مورد نظر برسیم.

فیلم درام بسیار لاغری دارد، همان‌طور که فیلم‌سازش مسئله مهمی ندارد. بنابراین ظرفیت لازم برای یک کار بلند سینمایی وجود ندارد اما سعی شده با تزریق قطره چکانی اطلاعات درباره گذشته شخصیت‌ها بیننده پای فیلم نگه داشته شود. همه چیز با یک سفر شروع می‌شود. سفری که قرار است به دلیل احضار گذشته به یک چالش مهم تبدیل شود. اما مسئله اینجااست که ما به هیچ‌کدام از شخصیت‌ها نمی‌توانیم نزدیک شویم، از او چیزی بدانیم و احياناً درگیر قصه‌اش شویم تا میلی برای دنبال کردن درام داشته باشیم.

شخصیت‌ها هیچ‌کدام نه تنها شخصیت نشده‌اند که تیپ هم نیستند. بلکه چند اسم هستند که بی‌هیچ هویتی تجسد یافته‌اند. طاهّا در جایی گفته می‌شود آقازاده است اما آقازادگی‌اش به هیچ کار فیلم نمی‌آید. تنها در دعوائی که در مسیر رفتنشان به لواسان رخ می‌دهد انتظار می‌رود از آقازادگی استفاده‌ای بشود که آنجا هم صرفاً در حد یک تلفن زند است. همچنین گذشته سلما و رابطه‌ای که داشته در پیشبرد درام اهمیت بسیار بالایی دارد اما

انتشار نسخه‌ویژه نابینایان «ربه‌کا» با صدای ترانه‌علیدوستی

صدای شبنم مقدمی، «روانی» با صدای حبیب رضایی، «در بارانداز» با صدای الهام کردا و «دزیره» با صدای ترانه علیدوستی منتشر می‌کند. این گروه پیش‌تر نسخه توضیح‌دار فیلم‌های سینمایی کلاسیک «کازابلانکا» با صدای سحر دولتشاهی، «دزد دوچرخه» با صدای محسن بهرامی، «بر باد رفته» با

گروه سونیا نسخه ویژه نابینایان فیلم سینمایی کلاسیک «ربه‌کا» ساخته آلفرد هیچکاک را با صدای ترانه علیدوستی منتشر می‌کند. این گروه پیش‌تر نسخه توضیح‌دار فیلم‌های سینمایی کلاسیک «کازابلانکا» با صدای سحر دولتشاهی، «دزد دوچرخه» با صدای محسن بهرامی، «بر باد رفته» با

تأسیس مؤسسه فرهنگی هنری فارسی‌زبانان در مشهد

امروزه کلان‌شهرهای جهان با تقویت ظرفیت‌ها و توانمندی‌های خود در حوزه‌های مختلف فرهنگی، علمی، هنری و اقلیمی به ارائه تصویری جذاب از هویت شهری اقدام نموده و به منظور جذب گردشگر و سرمایه‌گذار رقابت می‌کنند. این رقابت از پایه‌های اصلی اصطلاحی به نام برندینگ شهری است. در برندینگ شهری تمام تلاش مدیران شهر برای ارائه روش‌هایی است که بتوانند تصویری از محصول، خدمت و یا ویژگی جذاب شهر را به چشم مخاطبان و بازدیدکنندگان عرضه کنند. با در نظر گرفتن این مفاهیم شهرداری مشهد از سال ۱۳۹۶ با توجه به وجود آرامگاه فردوسی شاعر شهیر ایرانی در مشهد توجه بیشتری به شعر و ادبیات داشته است. بنابراین مدیران ارشد معاونت برنامه‌ریزی و توسعه سرمایه انسانی شهرداری مشهد اقدام به پیوستن مشهد به شبکه شهرهای یادگیرنده در تیر سال گذشته و مهم‌تر از آن ایجاد ظرفیتی به عنوان مؤسسه فرهنگی هنری فارسی‌زبانان با نام اختصاری «آینا» کردند. تأسیس این مؤسسه در بهمن ۱۳۹۵ در مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید و رئیس‌جمهور نیز این مصوبه را برای اجرا در نیمه‌اسفند همان سال به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ابلاغ کرد.

روز گذشته سرپرست معاونت برنامه‌ریزی و توسعه سرمایه انسانی شهرداری مشهد در بازدیدی که از مراحل آماده‌سازی این مؤسسه داشت درباره ورود مشهد به این موضوع گفت: پیرو تأسیس موسسه فرهنگی هنری فارسی‌زبانان آینا در دو سال گذشته از سوی آقای دکتر ایوبی، معاون پیشین وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و دبیرکل فعلی کمیسیون ملی یونسکو-ایران، به عنوان مبتکر این ایده، پیشنهاد شد تا این مؤسسه به جای استقرار در تهران در شهر مشهد باشد. آیدا مهربان با اشاره به اقدامات شهرداری مشهد درباره آماده‌سازی برای آغاز به کار این مؤسسه گفت: اکنون ساختمانی به مساحت ۴۰۰ مترمربع واقع در س‌راه ادبیات که مزین به نام «ادبیات» است، انتخاب و در حال بهسازی و آماده‌سازی برای آغاز به کار است.

● محلی برای اقدامات مشترک ۳ کشور

مهربان درباره اهداف تأسیس این مؤسسه توضیح داد: این مؤسسه قرار است محلی برای اقدامات مشترک سه کشور فارسی‌زبان ایران، افغانستان و تاجیکستان باشد. آینا هم ابتدای نام انگلیسی این سه کشور است و عالی‌ترین رکن این مؤسسه، هیئت وزیران معرفی‌شده از سوی سه کشور خواهد بود. به گفته او اقدامات متعددی مانند برگزاری رویدادها، پوشش‌ها و جشنواره‌های مختلف، تحلیل از مفاخر فارسی‌زبان، برقراری ارتباط میان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مراکز فرهنگی سه کشور و دیگر فارسی‌زبانان ساکن در اقصی نقاط جهان از اهداف تأسیس این مؤسسه است.

سرپرست معاونت برنامه‌ریزی و توسعه سرمایه انسانی شهرداری با اشاره به اینکه مشهد قرار است مرکزی برای تعاملات ادبی فارسی‌زبانان جهان باشد گفت: حضور برادران و خواهران مسلمان و هم‌زبان افغانستانی در مشهد در فرهنگی همخو با ما دارند، ظرفیت خوبی برای برقراری ارتباط میان اهالی ادب فارسی دو کشور فراهم می‌آورد.

شهر آرا «نگهبان نواهای هزارساله»

را منتشر کرد

مستند «نگهبان نواهای هزارساله» روایتی از زندگی هنری محمد یگانه فرزند استاد حسین یگانه و از آخرین بازماندگان بخشی‌های خراسان به کارگردانی مجید خاکپور و تهیه‌کنندگی موسسه فرهنگی شهر آرا تولید و منتشر شده است. محمد یگانه سابقه همکاری و برگزاری تور ۷۵ روزه دور اروپا با گروه عارف، به سرپرستی پرویز مشکاتیان را در کارنامه دارد. او همچنین ۴۵ سال است که بنا به وصیت پدرش بی‌وقفه دو تار آموزش می‌دهد تا این هنر بومی به دست فراموشی سپرده نشود.

«رستاخیز» اکران آنلاین نمی‌شود

تهیه‌کننده فیلم «رستاخیز» با بیان اینکه قصد ندارد فیلم را در ایران اکران آنلاین کند، خبر از راه‌اندازی پلتفرمی مخصوص اکران این فیلم داد. تقی علیقلی‌زاده در واکنش به اظهارات حسین انتظامی (رئیس سازمان سینمایی) که گفته بود «رستاخیز» مجوز عرضه در شبکه نمایش خانگی را گرفته است و اکران آنلاین آن از نظر سازمان سینمایی مشکلی ندارد به ایسنا گفت: طبیعتاً اولویت من به عنوان تهیه‌کننده و آقای درویش به عنوان کارگردان تنها اکران آنلاین نیست، چون عرضه خانگی بخشی از پروسه عرضه فیلم است، خصوصاً فیلمی که کادر اسکوپ و صدای دالبی دیجیتال دارد و برای ابعاد روی پرده ساخته شده است. اما به حال تلاشی شده و تصمیم دولت این بوده که پروانه نمایش خانگی فیلم را صادر کند. او تأکید بر اینکه فعلاً تمایلی به اکران آنلاین به مفهوم رایج در کشور ندارد یادآور شد: با توجه به موانع پلتفرم‌های خارجی و عدم ما مطلوب بودن پلتفرم‌های داخلی، تصمیم گرفتیم طرحی را بررسی کنیم و یک پلتفرم اختصاصی برای عرضه فیلم «رستاخیز» طراحی کنیم.

روزنامه
شهرام‌نید
وزندگی

شنبه
۲۰ مرداد ۱۳۹۹
شماره ۳۱۸۲

۱۵

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر

فرهنگ و هنر